

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.034/2025/2.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Kalas Tibor bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
A felperes: felperes
(cím1)
A felperes képviselője: Dr. Dora Márta ügyvéd
(cím2.)
Az alperes: Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal Győri Járási Hivatala
(cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Herédi Erika kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közegészségi ügy
Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: Győri Törvényszék 1.K.700.715/2024/9. számú ítélete
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes gyermeke, egyéb érdekelt¹ életkorhoz kötötten kötelező, iskolai kampányoltás keretében beadandó egyéb¹ felvételére köteles.

[2] Az iskola védőnője 2023. november 6. napján, 2023. november 13. napján, 2023. november 20. napján és 2024. február 8. napján kelt, tértivevényes levelekben tájékoztatta a gyermek szüleit az életkorhoz kötött egyéb¹ kötelező jellegéről, a betegségek és az oltások ismérveiről, valamint arról, hogy amennyiben a kötelező védőoltás megalapozott orvosi indok nélkül elmarad, akkor az egyéb érdekelt² illetékes kistérségi intézete a védőoltás beadását határozattal rendeli el. A tájékoztatásokat a gyermek szülei 2023. november 9. napján, 2023. november 17. napján, 2023. november 23. napján és 2024. február 17. napján postai úton átvették.

[3] Az iskola védőnője 2024. március 21. napján kelt értesítésével tájékoztatta az alperest arról, hogy a felperes gyermeke az életkorhoz kötötten kötelező egyéb¹at nem kapta meg, a gyermek szülei az oltások beadásához nem járultak hozzá.

[4] Az alperes 2024. március 26. napján kelt, GY-02/NEO/00929-3/2024. számon hivatalból eljárás indított a gyermek életkorhoz kötötten kötelező védőoltásainak elmaradásával kapcsolatban. Az értesítés tartalmazta, hogy az eljárás megindításának oka, hogy a gyermek többszöri írásbeli felszólítás ellenére sem jelent meg a kötelező iskolai kampányoltásokon.

[5] Ezt követően az alperes a 2024. május 2. napján kelt, GY-02/NEO/00929-5/2024. számú határozatával a felperest figyelmeztette, tekintettel arra, hogy a kiskorú gyermeke részére beadandó életkorhoz kötött kötelező védőoltás – egyéb¹ - kapcsán nem tett eleget a jogszabály által előírt életkorhoz kötött védőoltás beadási kötelezettségének. Az alperes ennek okán az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (7) bekezdése alapján kötelezte a felperest a gyermek számára az elmaradt életkorhoz kötötten kötelező védőoltások (egyéb¹) beadatására és annak alperes felé való igazolására a döntés kézhezvételétől számított 30 napon belül.

A kereseti kérelem és az alperes védirata

[6] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[7] Sérelmezte, hogy az alperes a felperes, mint törvényes képviselő - és egyben a gyermek kezelőorvosa – meghallgatása nélkül hozta meg határozatát. Állította, hogy nem állnak fenn az Eütv. 58. § (7) bekezdésében írt feltételek, mert a védőnő háromszori ismételt felszólítását követően az alperesnek is fel kellett volna szólítania a felperest az oltás önkéntes teljesítésére. Arra is hivatkozott, hogy az alperes megsértette az eljárás során az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában és 63. §-ában rögzített tényállás tisztázási kötelezettségét és az Ákr. 5. §-ában foglaltakat, mert az alperes nem szerezte be az eljárás során a gyermek kórtörténetét tartalmazó iratokat és nem hallgatta meg a felperest, mint a gyermek kezelőorvosát, és állami érdekre hivatkozással hozta meg határozatát, ezzel megsértette az Oviedói Egyezményt ratifikáló 2002. évi VI. törvény 6. cikk 1. és 2. pontjában, az Eütv. 57. § (2) bekezdésében, az Eütv. 58. § (7) bekezdésében, az Alaptörvény II. cikkében, XVI. cikk (1) bekezdésében és XX. cikk (1)

bekezdésében foglaltakat. Kifogásolta, hogy az alperes nem vizsgálta azon jogszabályban előírt kötelezettségét, miszerint az oltások felvétele, illetve végrehajtása a gyermek érdekében áll-e.

[8] Álláspontja szerint nem csak szakmai, de jogszabályi feltételei sem állnak fenn az oltás elrendelésének, tekintettel arra, hogy a Gyógyszer tv. 25. § (1) bekezdése alapján a gyógyszert a gyártó által előírt módon lehet alkalmazni, az Eütv. 57. § (1) bekezdése szerint pedig a védőoltás célja a fertőző betegségekkel szembeni aktív, illetve passzív védettség kialakítása. Tekintettel arra, hogy a gyermek védettséggel rendelkezik, az oltás elrendelése cél nélküli kockázatvállalásra kötelezést jelent, amely sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés szerinti szükségesség, arányosság követelményét és az Eütv. 129. § (2) bekezdés b) pontját, amely alapján az egészségügyi beavatkozás alkalmazhatóságának feltétele, hogy a beavatkozás kockázata kisebb legyen az alkalmazás elmaradásával járó kockázatnál, illetve a kockázat vállalására alapos ok legyen. A labor értékek pozitívnak tekintendők, azaz fennáll az immunvédelem, a védettségre történő ráoltás pedig autoimmun kórképekhez vezethet. A felperes előadta, hogy az Eütv. nem zárja ki, hogy gyermekének ő legyen a kezelőorvosa, illetve az sem tiltott, hogy kezelőorvosként a gyermek állapotával kapcsolatos véleményt adjon. Az alperes, ha meghallgatta volna a felperest, akkor már a határozat meghozatala előtt tudomására jutott volna, hogy a kezelőorvos az oltások elhalasztásáról határozott, melyet az alperes nem bírálhat felül.

[9] A felperes keresetlevelében utólagos normakontroll eljárás iránti indítványt terjesztett elő, amelyben az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a, valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alkotmányellenességének megállapítását és azok megsemmisítését kérte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a kötelező oltások rendszere sérti az állampolgároknak, különösen a gyermekeknek, a felperes gyermekének az Alaptörvény II. cikke szerinti élethez fűződő jogát.

[10] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte, a határozatában foglaltak fenntartása mellett.

A jogerős ítélet

[11] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[12] Ítéletének indokolásában idézte az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI.20.) AB határozatát, és kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság e döntésében már állást foglalt az életkorhoz kötötten kötelező védőoltások rendszerének alkotmányosságáról. Figyelemmel arra, hogy sem a jogi szabályozás, sem az orvostudomány állása, sem pedig a társadalmi érdek az Alkotmánybíróság határozata óta nem változott, alkotmányossági aggály a hivatkozott jogszabályi rendelkezések kapcsán nem merült fel, ezért nem látta indokoltnak a perben az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését.

[13] Ítéletében rögzítette, a perben nem volt vitatott, hogy a felperes gyermeke életkorhoz kötötten kötelező egyéb ismétlőoltások felvételére köteles. Hivatkozott a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI.3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 14. § (1) bekezdésére, a 15. § (1) bekezdésére, és az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (6) és (7) bekezdéseire, és kifejtette, azok nem írják elő, hogy az Eütv. 58. § (7) bekezdése szerinti eljárás kizárólag az alperes felszólítását követően lenne megindítható. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a gyermek szülei négy alkalommal

kaptak a védőnőtől írásbeli értesítést, melyben a védőnő tájékoztatta a törvényes képviselőket, hogy a gyermek életkorhoz kötötten kötelező egyéb védőoltásokat fog kapni iskolai kampányoltás keretében. A szülők az értesítéseket átvették, azonban a gyermek életkorhoz kötötten kötelező iskolai kampányoltáson való megjelenéséről nem gondoskodtak. Az értesítések tartalmazták azt a figyelmeztetést, hogy amennyiben a kötelező védőoltás alapos indok nélkül elmarad, akkor az egyéb érdekelt² illetékes kistérségi intézete a védőoltás beadását határozattal rendeli el.

[14] Kiemelte, az Eütv. 58. § (7) bekezdése szerint az eljárás írásbeli felszólítást követően indítható meg, azonban arról nem rendelkezik, hogy a felszólítást az alperesnek kell kibocsátania. A bíróság álláspontja szerint a védőnői értesítések megfelelnek az életkorhoz kötötten kötelező védőoltás felvételére történő felszólításnak, azok egyértelműen meghatározzák az oltás helyét, idejét, tovább azt, hogy a védőoltás beadatása kötelező és az elmaradáshoz fűződő jogkövetkezményt is.

[15] Hangsúlyozta, hogy a peres eljárás tárgyát képező hatósági eljárás hivatalból indult az Eütv. 58. § (7) bekezdése alapján elmaradt életkorhoz kötötten kötelező védőoltás elrendelése tárgyában. Ettől az eljárástól meg kell különböztetni az Eütv. 58. § (3) bekezdésében meghatározott, kérelemre induló védőoltás alóli mentesítés iránti eljárást. Amennyiben ugyanis a közegészségügyi érdek nem esik egybe a gyermek egyéni érdekeivel, akkor az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglalt védőoltás alóli mentesítési eljárás megindításával kérhető, hogy a hatóság a – jogszabályi feltételek fennállása esetén – tekintsen el a fertőző betegségekkel szembeni védekezés közérdekűségétől és a gyermeket, saját életének, testi épségének, egészségének megóvása érdekében mentesítse a védőoltás kötelező beadása alól.

[16] Rámutatott, a felperes keresetlevelében – tévesen – összemosta a két egymástól eltérő hatósági eljárás célját, azok lényegét és ezáltal téves következtetéseket vont le. A felperes keresetlevelében ugyanis abból a téves feltevésből indul ki, hogy az alperesi hatóságnak minden esetben hivatalból feladata annak vizsgálata, hogy az oltás a gyermek érdekében áll-e. Ezzel szemben a bíróság rámutatott arra, hogy az alperes Eütv. 58. § (7) bekezdésében meghatározott eljárás lefolytatása körében abból az alkotmányos alapokon nyugvó feltevésből indul ki, hogy az életkorhoz kötötten kötelező védőoltás a gyermeknek is érdekében áll, eljárása az Alkotmánybíróság határozataiban megfogalmazott járványügyi közérdek érvényesítésére szolgál.

[17] Erre figyelemmel az alperes az Eütv. 58. § (7) bekezdésében foglalt eljárásban hivatalból nem köteles vizsgálni a gyermek kórtörténetét, vagy meghallgatni a gyermek törvényes képviselőjét, kezelőorvosát. Az alperesnek nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, hogy azzal az előfeltevessel folytassa le az eljárást, hogy a gyermek valamilyen egészségügyi okból nem oltatható. Ha a gyermek az ismert betegségére, vagy egészségi állapotára tekintettel életkorhoz kötötten kötelező védőoltásban nem részesíthető, akkor a gyermeknek, így törvényes képviselőjének is legfőbb érdeke, hogy az alperes által megindított eljárásban ezt a hatóság felé jelezze, állítását okirattal alátámassza. Amennyiben a gyermek törvényes képviselője az eljárásban egészségügyi kontraindikáción alapuló mentesülési okra hivatkozik, azt az alperes vizsgálhatja, ennek tartamára az eljárást felfüggesztheti, ilyen hivatkozás hiányában azonban nem köteles a gyermek kórtörténetének kutatására.

[18] Kiemelte, az alperes az eljárás megindításáról 2024. március 26. napján kelt írásbeli értesítést küldött a felperes részére, határozatot pedig 2024. május 2. napján hozott. A felperes a határozat meghozatala előtt semmilyen formában nem kapcsolódott be az alperes eljárásába, annak ellenére, hogy tudomással bírt arról, hogy az eljárás a védőoltások beadatásának elrendelésével zárulhat. Az alperesnek a határozat meghozatalakor nem volt tudomása arról, hogy a gyermeknél esetleges egészségügyi kontraindikáció merülhet fel, az

alperes hivatalból ennek vizsgálatára az Eütv. 58. § (7) bekezdése alapján lefolytatott eljárásban nem volt köteles.

[19] A felperes keresetlevelében túlnyomó részt gyermekének immunrendszeri védelmet csökkentő betegségére (krónikus fogínygyulladás és herpeszes szájfertőzés) hivatkozott, mint mentesülési okra, azonban ilyen tartalmú okiratot csak a hatósági határozat meghozatalát követően nyújtott be az alpereshez. Ezzel összefüggésben rögzítette, hogy nem róható az alperes terhére, hogy határozatának meghozatala során nem értékelte egy olyan okirat tartalmát, amelyet a felperes csak az eljárás befejezését követően nyújtott be. Az alperes nem képes olyan tények és körülmények vizsgálatára vagy értékelésére, amelyeket a tény vagy körülmény ismeretében lévő felperes nem hoz kellő időben a tudomására.

[20] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdésére utalva kiemelte, figyelemmel arra, hogy a felperes által benyújtott orvosi pecsétetes okirat a határozat meghozatalát követően került benyújtásra, ezért annak formája és tartalma a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a jelen közigazgatási perben nem volt vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem

[21] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős

ítélet hatályon kívül helyezését, szükség esetén az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, továbbá kérte a jogerős ítéletet szükség esetén a közigazgatási cselekményre kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezni, és a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezni.

[22] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjai és b) pontja alapján kérte.

[23] Azt állította, hogy az alperes az oltások elrendelése előtt nem tett eleget az Eütv. 58. § (7) bekezdés szerinti felszólítási kötelezettségének, amellyel az ügy lényegére kiható jogszabályt sértett, mert e jogszabályhely szerint az oltás elrendelésének csak eredménytelen felszólítás esetén van helye. Vitatta azt az ítéleti megállapítást, amely szerint a védőnői értesítés azonos a hatósági felhívással, azért a védőnői értesítés után az alperesnek már nem kell felhívni felperest az önkéntest oltás felvételére. Hangsúlyozta, a védőnő nem hatóság, így nem jogosult felszólítást kiadni. E körben az NM rendelet 15. § (1) bekezdését, az Eütv. 58. § (6)-(7) bekezdéseit hívta fel. Kifejtette, a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének az érdekében elengedhetetlen, hogy a Kúria irányt mutasson, hogy hatóság az, aki jogosult az oltások felvételére felszólítani, ezen jogosultsága egyben kötelezettsége is, ezen kötelezettség nem teljesítése minden más jogkövetkezményt törvénytelené tesz.

[24] Arra is hivatkozott, hogy a bíróság annak ellenére, hogy a felperes, aki egyben a gyermek kezelőorvosa is, egyértelműen igazolta, hogy habár az oltás alóli mentesítés feltételei nem állnak fenn, az oltás elrendelésének a feltételei sem álltak fenn, amihez csatolta a gyermeke orvosi leleteit és szakmai indokait, a Kp. 79. § (1) bekezdés szerinti kötelezettsége ellenére az alperest nem hívta fel tényállítása megalapozottságának a bizonyítására, nem látta indokoltnak azon körülmény tisztázását, hogy az oltás elmaradása alapos indokkal történt-e, a gyermek oltható-e.

[25] Kifejtette, a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének érdekében elengedhetetlen, hogy a Kúria irányt mutasson, hogy az NM rendelet 5. §-a nem a gyerekeknek, nem a szülőknek írnak elő oltási kötelezettséget, hanem az Eütv. 57. § (2) bekezdés alapján a népegészségügyi szervnek ad jogi lehetőséget arra, hogy szükség esetében az ott meghatározott módon elrendelje az oltásokat, de minden esetben kötelezővé teszi az olthatóság, azaz az elrendelhetőség vizsgálatát, amelynek keretében vizsgálnia kell, hogy az oltás a gyermek érdekében áll-e. Hivatalból induló oltás elrendelésekor a hatóságok kötelezettsége az olthatóság vizsgálata, ezen kötelezettség teljesítésének a hiánya az elrendelést megalapozatlanná teszi. Állította, az oltás alóli mentesítés feltételeinek hiánya nem jelent automatikus oltás elrendelhetőséget, hiszen az oltások halasztását is biztosítja a jogszabály, kezelőorvosi oltás halasztása esetén sincs helye az oltás elrendelésének. Azzal érvelt, a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének az érdekében elengedhetetlen, hogy a Kúria irányt mutasson a Kp. 79 § (1) bekezdése és a Kp. 85 § (2) bekezdése alkalmazása körében.

[26] Utalt arra, a Kp. 85 § (2) bekezdése nem zárja ki, hogy közigazgatási eljárásban új bizonyítékot csatoljon a felperes, annak csak az a feltétele, hogy olyan tényt bizonyítson, amely a közigazgatási tevékenység megvalósításának az időpontjában is fenn állt. Kiemelte, a bizonyítékok és a tények fogalmát nem lehet összekeverni. Azt állította, a közigazgatási perben az új bizonyítékoknak a Kp. 85. § (2) bekezdésére hivatkozva történő kizárása törvénysértő, a Kp. 79. § (1) bekezdés jogszabályi rendelkezését teszi lehetetlenné, hogy a felperesnek lehetősége van az alperesi állítás megalapozatlanságát valószínűsíteni, és tekintettel arra, hogy az alperes az, aki hivatalból járt el, ő köteles igazolni tényállítását.

[27] Kifejtette, a felperes orvos, aki egyben a gyermeke kezelőorvosa is, azonban őt a gyermekének az olthatósága kérdésében sem szülőként, sem orvosként nem hallgattak meg. A perben a felperes becsatolta véleményét, azt azonban sem az alperes, sem a bíróság nem vette figyelembe. Kiemelte, a joggyakorlat egysége érdekében elengedhetetlen annak tisztázása, hogy a felperes, aki a gyermeke kezelőorvosa, jogosult-e a gyermekének oltások alóli halasztására. Utalt arra, hogy sem az Eütv. 3. § b) pontja szerinti kezelőorvos fogalma, sem egyéb jogszabály sem tiltja, hogy a beteget a saját anyja, vagy apja, aki egyébként orvos, az kezelje. A felperes gyermekének a kezelőorvosa, amit tehát nem tilt jogszabály, így szakvélemény kiadására is jogosult. Megjegyezte, hogy a felperes nem mentesíteni kívánta a gyermekét az oltások alól, csak halasztani azokat az Eütv. 58. § (1) bekezdése alapján, amely még szakvélemény benyújtási kötelezettséget sem ír elő, csak tájékoztatási kötelezettséget. A szakvélemény figyelmen kívül hagyása sérti az Alaptörvény tisztességes eljárás követelményét, a felperes gyermekének az emberi élethez, testi-lelki egészségéhez fűződő jogát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei az alábbiak szerint nem állnak fenn.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[30] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[31] A Kúria kiemeli, a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.)

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében a Kúria a kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi iránymutatás más hatályos eszközeiben, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói joggyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége akkor merül fel továbbá, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[33] A felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a támadott jogerős ítélet a felmerülő jogkérdésben (kötelező védőoltás elrendelésének jogszabályi feltételei) ítéleti megállapításait megindokolta, a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél pedig nem tárt fel olyan eltérő bírói döntéseket, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Mindemellett nem vázolt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbbbíróági iránymutatást igénylő problémát sem.

[34] A felperes felülvizsgálati kérelmében ugyan kifejtette, hogy álláspontja szerint mely kérdésekben lenne szükséges a Kúria álláspontjának kifejtése (melyik hatóság jogosult az oltások felvételére felszólítani, az NM rendelet 5. §-ának értelmezése az olthatóság vizsgálatának körében, a Kp. 79 § (1) bekezdésének és a Kp. 85 § (2) bekezdésének alkalmazása, továbbá, hogy a felperes, aki a gyermeke kezelőorvosa, jogosult-e a gyermekének oltások alóli halasztására), azonban önmagában az, hogy a felperes az eljáró bíróság jogerős ítéletében kifejtett állásponttal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek véli, nem teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[35] A Kúria tehát arra a megállapításra jutott, hogy nincs olyan elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a széttartó ítélkezési gyakorlat a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont alapján történő befogadását tenné szükségessé.

[36] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon.

[37] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató, különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében nem szükséges. A Kúria továbbá az ügyben a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak, jelen ügy ugyanis a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti.

[38] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján meg kell indokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia, az indokok felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át (Kfv.VII.45.067/2023/2.).

[39] A Kúria egységes gyakorlata szerint a befogadás megtagadásának van helye, ha a felülvizsgálati kérelem előterjesztője a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjának felhívása mellett egyáltalán nem jelöli meg, hogy milyen okból kéri a befogadást, így azt sem, hogy az általa állított eljárási jogsértés miért hatott ki az ügy érdemére (Kfv.VII.37.196/2023/2.).

[40] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a törvényhely megjelölésével utalt a befogadhatóság körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára, arra vonatkozóan azonban a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottaktól elkülönülő indokolást nem adott elő, így a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sincs helye.

[41] E körben a Kúria megjegyzi, a felperes által hivatkozott azon jogszabálysértés, hogy az oltások felvételére nem az alperes, hanem a védőnő szólította fel a felperest több ízben, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében nem volt figyelembe vehető, mert ezen alpont a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre vonatkozik, márpedig a az oltások felvételére való felhívás nem tekinthető alapvető eljárási jognak.

[42] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia; a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem volt elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja.

[43] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta. Tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadására, a Kúria a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét nem bírálta el.

A döntés elvi tartalma

[44] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadja, amennyiben a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn.*

Záró rész

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[46] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[47] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. február 4.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
előadó bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.
bíró

Dr. Kalas Tibor s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő